

Standard for den danske Hund.

(*Grand danois, great dane*).

Stamland: Danmark.

Helhedsindtrykket af den danske Hund er imponerende, elegant og kraftfuldt. En stor, flot Hund med harmoniske og smukke Linier. Hovedet med dets linierene, markerede Omrids har især hos Hannen et næsten strengt Udtryk. Hele Hundens Form giver Billedet af en stærk og dog elegant, afrundet Spændstighed uden knudrede Muskler og skarpe fremspringende Knogler, med til de mindste Enkeltheder gennemført harmoniske Propositioner. Muskulaturen er tør og fast, og skimtes spillende under Skindet, selv naar Hunden er i Ro. Ingen nervøse Trækninger eller Slaphed i Muskulaturen. Ingen Fedme. Ingen Poser og Rynker af slap Hud. Muskulaturen bæres af det stabilt byggede Skelet med stærk fast Rygsøjle og med Lemmernes lige og ret grove Knogler. Holdningen skal være med godt rejst Hals og Hovede, hvorved Ryglinien bliver ganske svagt skraaende bagud, staaende højt paa Trædepuderne, baaret af den tørre, senede Haandrod, som aldrig maa blive slap og synkende og endnu mindre kode fremover. Godt rejst Holdning giver Hunden god Balance, dens Vægt maa ikke hvile tungt paa Forlemmerne, men ligge mere bagud, saa Hunden staa fast paa alle fire Ben. Styrke og Livskraft og rene Farver giver den danske Hund den Harmoni i Helhedsindtrykket, der virker saa ædelt og harmonerer med dens Størrelse, trofaste Karakter, Stolthed, Mod og hele Fremtoning.

Hovedet, som bæres højt, skal harmonere med Hundens Størrelse. Det skal være tørt, langstrakt, højt (dybt) og sammentrykt, markeret og udtryksfuldt. Fra Midtpunktet imellem Øjnene skal der være lige langt til Nakkekuden og til Snudespidsen. *Set forfra* maa den stærkt udviklede brede Snude med store aabne Næsebor og den brede Næseryg ikke synes paafaldende smallere end Baghovedet. Næseryggen løber mellem Øjnene jævnt over i Pandefuren, en let, men markeret Indsænkning,

der løber op gennem Midten af Hjerneskillen og aftager i Dybde imod Nakkeknuden. Set forfra vil man tillige se de tørre, nærmest flade Kinder. Runde, svulmende Kinder er en Fejl, der ødelægger Hovedets Karakter. Partiet foran Øjnene skal være godt udfyldt, aldrig hult, men markeret og tørt.

Set fra Siden maa Hjerneskillen hverken falde eller stige fra Pandeafsatsen og bag ud, den skal være saa flad som mulig og maa i hvert Fald kun hvælve meget lidt. Pandelinien skal være parallel med Næseryggen og med Hovedets Underlinie. Tydelig Læbefold. Den brede firkantede Snude skal fortil være skarpt afskaaret og forlænget med Læbens Forkant danne en ret Vinkel med Læbens Underlinie, idet denne Vinkel (Læbevinklen) dog er afrundet. Læberne maa ikke være løse og flagrende. Nakkeknuden maa ikke være særlig fremtrædende. Næsens Ryglinie er ganske lige, aldrig hul. De to Næseben ender fortil i en Forhøjning, og disse to Forhøjninger forbindes, idet Næsebenenes indvendige Forkant, der hvor den samles med Snudebrusken, danner en fortykket Rand. Disse fortykkede Rande føles paa nogle Hunde som et dybere og paa nogle som et fladere V med fra Næseforhøjningerne tilbageløbende Spids. Spaltesnude er diskvalificerende.

De kraftigt udviklede fra Side til Side hvælvede Øjenbrynsbuer danner paa hver sin Side af Næseryggen et markeret Stop, der (stadig set fra Siden) danner en saavel paa Pandelinien som paa Næseryggens Linie vinkelret staaende kort Forbindelseslinie.

Set fra oven viser Baghovedets Sidelinier sig parallelle. Forhovedets Sidelinier viser sig ligeledes som to parallelle Linier, jo kraftigere udviklet Forhovedet er, des større er Afstanden mellem disse Linier.

Kæber og Tænder. Kæberne skal være tørre og stærkt udviklede, visende Kraft i det mægtige Bid. Underkæben hverken fremstaaende eller tilbageliggende. Tænderne godt udviklede, friske, hvide og velstillede. Fortænderne i Overmunden skal glide tæt over Fortænderne i Undermunden. Fortænderne saavel i Over- som særligt i Undermunden skal sidde i en lige Række mellem Hjørnetænderne.

Ørerne skal være højt ansatte og ikke sidde for langt fra hinanden. Saavel kuperede som ukuperede Ører er tilladt. Hvis Øret er kuperet, skal Kuperingen være smukt og regelmæssigt

udført, ens paa begge Øren. Ørernes Stilling skal være ens; de skal være stive, spidse og bæres smukt rejst. Hvis Øerne ikke er kuperede skal de være ret fine og ikke for store; de skal ligge saa glat som muligt fladt ind til Hovedets Sider, idet Bagkanten af Øret rejses, naar Hunden »spidser Øren«, uden at Øret derved trækkes op paa Issen. Ørets mod Hovedet liggende Forkant skraaner fremad og nedad.

Øjne. Middelstore, runde, udtryksfulde og saa mørke som muligt. Ret højt ansatte, ikke vendende ud- eller indad. For stor Afstand mellem Øjnene giver et dumt, for lille Afstand et lumsk Udtryk. Mandeløjne er Fejl. Rødtunderløbne Øjne og hængende nedre Øjenlaag er Fejl.

Bevægelsen er i Skridt og Trav lang, jordvindende og regelmæssig uden for megen Svingen med Forpoterne, ikke hoppende, svejende og stødende, men elastisk og fjedrende. Galoppen er flad med god Fremdrift, ikke høj og springende, Hunden skal ligesom skyde sig frem langs Jorden.

Skulderen lang, skraatliggende, senet, muskuløs, men tør, ikke overlæsset og kødet, sluttende godt og fast til Kroppen. Stejle og løse Skuldre er Fejl.

Forbenene. Den forholdsvis korte Overarm er samlet fast og kraftigt med Underarmen i Albueledet. Hele Forstillingen er set forfra passende bred og Forbenene staar som to lodrette Linier. Forbenet er set forfra ret smalt uden svulmende Muskler udvendig foroven paa Underarmen. Set fra Siden er Forbenet ligeledes lodret stillet, men bredt, fladt, tørt og senet. Mellemhaanden er kraftig, ikke for lang, den skraaner let bagud foroven. Skævbenethed af enhver Art, set enten forfra eller fra Siden, løs Skulder, ind- eller udadrejet Albue (som giver en daarlig Bevægelse), Træden forover i Koderne og ligeledes Træden for dybt igennem er Fejl.

Poterne er ret store og kraftige, runde, ret høje, og godt sluttende, saa Tærne ligger fast samlede. Trædepuderne skal være faste, men elastiske og maa ikke føles tørre, revnede og skrupne. Klørne krummer nedad, hvis Tærne stiller rigtigt, vil Spidsen af Klørne staa lodret paa Jorden. Spredte Tær, skæve Tær og Harepoter er Fejl. Vildtkløer skal fjernes paa Hvalpene.

Halsen muskuløs og af passende Længde, hellere lang end kort, og let svejet i S-Form. Fra den stærke Nakke, som har god fast, men tydelig markeret Tilslutning til Hovedet, bliver

den kraftigere nedad og ligesom breder sig ud til en jævn Overgang i Kroppens, Brystets og Skulderens Muskler. Fortil gaar den i en smuk, blød Bue over Struben over i Underkæben. En hel tør Hals uden Spor af løs Hud er Idealet, men vanskeligt opnaelig, men Strubefolder bør undgaas og løs Halshud maa i hvert Fald ikke findes. Den bæres højt rejst. Halsen maa ikke være for stærkt svunget i S — den danske Hund skal ikke være en Mynde, men et langt kraftigere Dyr — heller ikke maa Halsen være for kort, saa den giver Hunden et klumpet eller skrutrygget Præg. Hjortehals er absolut forkastelig.

Kroppen meget dyb med god Brystbredde. Ribbenene under og bag Skulderen let hvælvede og svagt bagud buede, længere tilbage stærkere hvælvede og mere bagudbøjede. Bugen godt optrukket, dog danner Brystets og Bugens Underlinie slet ikke det stærkt svungne S som hos Mynden, men hele Kroppens Bygning viser mere solid Kraft og Masse end hos denne Race. Hos ældre, i Avlen stærkt brugte Tæver kan man i nogen Grad bære over med en lidt dybere Bug. Ryglinien ganske svagt skraanende bagud, let hvælvet over den forholdsvis korte Lænd og med jævn Overgang til Krydset, Ryggen tør, absolut stram og stærk, af passende Længde til at harmonere med Hundens Størrelse, snarere kort end lang. Muskulaturen stærkt udviklet, ikke mindst fortil. Lænden bred og kraftig. Ryggens Betydning kan ikke overdrives, ikke alene for at faa en harmonisk og smukt løbende Ryglinie, men endnu mere fordi Ryggens Styrke giver den Kraft, som overført i Baglemmerne betinger Hundens Fremdrift. Krydset af god Bredde, kraftigt, muskuløst, men dog tørt og smukt hvælvet uden skarpe Hofteknuder.

Hul Ryg, Karperyg, Hyæneryg eller fortil affaldende Ryg, lang (og som Følge deraf svag) Ryg, Hængebug, smalt eller hult Bryst, Tøndebryst, fladt eller afskydende Kryds og knoglet Kryds er Fejl.

Bagbenene. Bagstillingen er set bagfra godt bred, nøjagtig lige saa bred som Krydset. Bagbenene parallelle. Set fra Siden stiller Bagbenene lidt bagud forneden. Underlaaret langt. Baa- de Under- og Overlaar brede med kraftige, smukt hvælvede lange Muskler. Gode Vinkler baade i Knæ- og Haseled. Mellemfoden tør og senet og ikke for lang. Knæled og Haseled maa hverken dreje ind- eller udad. Stejl Bagstilling er en særlig grim Fejl, som ødelægger Ryglinien og Hundens hele harmoni-

ske Bygning. Fejl er endvidere løst Knæled, udadrejet Has (Hjulben) og indadrejet Has (Kohas) samt svage Koder, saa Hunden træder igennem.

Poterne er ret store og kraftige, runde, ret høje, og godt sluttende, saa Tærne ligger fast samlede. Trædepuderne skal være faste, men elastiske og maa ikke føles tørre, revnede og skrupne. Klørerne krummer nedad, hvis Tærne stiller rigtigt, vil Spidsen af Klørerne staa lodret paa Jorden. Spredte Tær, skæve Tær og Harepoter er Fejl. Vildtkløer skal fjernes paa Hvalpene.

Halen kraftig ved Roden, løbende jævnt ud i en fin Spids, højt og bredt ansat. Den maa ikke ligge som en Pølse paa Krydset, men skal falde jævnt og naturligt sammen med dette. Strakt ud skal den naa omkring Hæleledet. Hos to lige store Hunde sidder Hælebensknuden ikke altid lige højt over Jorden, man kan derfor ikke slavisk sætte Halens Længde til Hælebensknuden — det vigtigste er, at Halens Længde harmonerer med Hundens øvrige Bygning. Halens sidste Led er et vanskeligt Punkt paa en Grand danois — det bør derfor nøje paases, at ogsaa Halens sidste Trediedel er jævnt tilspidsende. Halen bæres, naar Hunden er i Ro, svagt bøjet og ret lavt, i Aktion eller i Løb bæres den højere, men maa aldrig krølle eller bæres over Ryggen. Fejl — Piskehale, for kort og tyk Hale, for højt eller for lavt ansat Hale, Krøllehale, skæv Hale samt kuperet Hale.

Haarlaget bør være kort, tæt, blankt og glatliggende. Fejl: kruset, uldet, bølget eller for langt Haarlag, samt for lang Behaarling paa Halen, særlig paa dennes Underside (Børstehale).

Farve.

Farven eller Farverne skal — hvilken den eller disse end er — være rene. Den danske Hund deler sig af Naturen i to Farvegrupper. Paa den ene Side gule og tigrede Dyr, og paa den anden Side sorte, blaagraa og harlekinfarvede Dyr. I den førstnævnte Gruppe er alle graa (blaagraa) Farveaftegninger eller Skær af graat (blaagraat) diskvalificerende. At sorte Aftegninger (Maske, Tigerstriber) »spætter« med hvide Haar, er en anden Sag. I den sidstnævnte Gruppe er alle gule (brune, røde) Farveaftegninger eller Skær af gult (brunt, rødt) diskvalificerende.

Under den førstnævnte Farvegruppe kommer:

1. *Gule Hunde.* Jo klarere den gule Farve er, des bedre. Øj-

nene altid brune, saa mørke som muligt. Sort Maske er at foretrække, sorte Kløer ligeledes. Snuden altid sort. Hvid Brystplet og hvidt paa Poterne kan tillades, men den Hund, der har mindst hvide Aftegn, er, hvad Farven angaar, at foretrække. Diskvalificerende er: Lysgule Øjne, og Øjne af anden lys Farve, lyse Øjenrande eller lys Snude, store hvide Aftegn (Blis, Halsring, Halespids o. s. v.).

2. *Tigrede Hunde*. Den ideelle Grundfarve er kraftig gul, ofte vil Grundfarven dog være noget mørkere, gulbrun eller varmt brun. Faren ved den mørkere Bundfarve er, at de sorte Tigerstriber paa denne, aldrig vil staa saa skarpt som paa den lysere Bundfarve. Tigerstriberne (Tværstriberne) kraftigt sorte, saa skarpt afgrænsede som muligt. Øjnene altid brune, saa mørke som muligt. Snuden altid sort. Kløerne helst sorte. Hvid Brystplet og hvidt paa Poterne kan tillades, men den Hund, der har mindst hvide Aftegn, er, hvad Farven angaar, at foretrække. Diskvalificerende er: Lysgule Øjne, eller Øjne af anden lys Farve, lyse Øjenrande eller lys Snude, store, hvide Aftegn (Blis, Halsring, Halespids o. s. v.).

Under den sidstnævnte Farvegruppe kommer:

1. *Sorte Hunde*. Den sorte Hund skal være blank kulsort. Øjnene skal være mørke, Snuden altid sort. Sorte Kløer er at foretrække. Hvid Brystplet er ingen Fejl. Iøvrigt gælder, at de mindst mulige hvide Aftegn er at foretrække, dog kan hvide Kløer, Tæer og Poter og hvid Brystplet tillades, men trækker fra ved Bedømmelsen. Diskvalificerende er alle andre hvide Aftegn (hel Halsring, hvid Blis eller Stjern, hvid Halespids o. s. v.), lyse Øjne, lys Snude eller Øjenrande samt uren sort Farve.

2. *Blaagraa Hunde*. Farven ren blaagraa. Øjnene saa mørke (brune eller blaagraa) som muligt. Hvid Brystplet, sort eller mørkere Maske og sort eller mørk Aal hen ad Ryggen, er ingen Fejl. Hvide Kløer og Poter (ikke over Kodeledet) og hvid Strube kan tillades, men trækker fra ved Bedømmelsen. Snuden sort eller meget mørk skifergraa. Øjenrandene mørke. Diskvalificerende er alle hvide Aftegn udover de ovenfor nævnte, lyse Øjne (ogsaa Glasøjne), lys Snude, lyse Øjenrande og uren Farve, mørkere, sorte eller lyse Pletter, mørkere sortagtigt eller lysere gulligt eller brunligt Skær.

3. *Harlekinfarvede Hunde*. Grundfarven skal være rent hvid, uden Stikkelhaar af nogen anden Farve, og uden Skær af

blaat eller graat i det hvide. Pletterne skal være uregelmæssigt fordelt, større og mindre og af uregelmæssig Form, og siddende ganske usymmetrisk over hele Hunden, rent blanksorte uden Skær af brunt eller graat. Hvid Halsring og helt hvide Forben er ikke ønskeligt. Grænsen mellem den hvide Grundfarve og de sorte Pletter skal være saa skarp som muligt, Øjnene foretrakkes mørke. Kløer og Snude foretrakkes sorte. Tilladt er enkelte skarpt afgrænsede graa, mindre Pletter. Tilladt er endvidere, lyse, graa Øjne og ligeledes Glasøje (Glasøjne). Endvidere er sortpletlet Snude (Sommerfuglenæse) samt hvide Kløer tilladt. Fejl er rød, kødfarvet Snude, endvidere blaagraa eller graa stikkelhaaret Grundfarve, samt vandblaa eller lysegule Øjne. Diskvalificerende er: Røde Øjne (Iris), hvid Grundfarve med faa store, sorte Skjolder eller enkelte smaa sorte Pletter, helt hvid Farve uden nogensomhelst Aftegninger, samt Hunde hvor graa eller sorte Pletter eller Skjolder er dominerende.

Størrelse.

Jo større, jo bedre, dog med den absolutte Fordring, at Størrelsen er forenet med harmonisk og kraftig Bygning, med andre Ord, saa længe Hunden kan bære sin Størrelse. Skulderhøjde for en Han ikke under 76 cm helst 80 cm og derover; for en Tæve ikke under 72 cm — helst 75 cm og derover (Stangmaal over Skulderkammen).

p. t. København 16. Marts 1935.

Jørgen Larsen.

Saaledes vedtaget paa Dansk Kennelklubs Bestyrelsesmøde den 18. Marts 1935.

P. B. V.

A. Moltke,
Formand.